

דברי פתיחה

הנרטיב הערבי-פוליטי המספר את קורות חיי הערבים אשר חיו בארץ ישראל או היגרו אל ארץ ישראל בזמן התבססות היישוב היהודי במולדתו, רווי שקרים וסילופים אין ספור. לעיתים קרובות מוצג נרטיב זה כסיפור היסטורי ממש, אך למעשה מדובר במיתוס ותו לא. מיתוס מומצא ומדומיין, אשר הוליד בהמשך את המושג "עם פלסטיני" (שהרי המושג "עם פלסטיני" מעולם לא התקיים לפני שנות החמישים של המאה העשרים, ובספרות המקצועית הוא מוזכר רק משנות השישים ואילך¹). על נושא זה נכתב רבות ובנספח לספרון זה רשימת קריאה מומלצת. ספרון

1. http://books.google.com/ngrams/graph?content=Palstinians&year_start=1800&year_end=2000&corpus=15&smoothing=1&share

* הערות השוליים הן חלקיות על מנת לא ליצור עומס על הקורא, העובדות מתבססות על הביבליוגרפיה בסוף הספרון.

זה אשר בידך דן באחת הסוגיות שטופחו והובילו ליצירת העם הפלסטיני כפי שמוגדר כיום, סוגיה זו מוכרת לנו בשם **"בעיית הפליטים הפלסטינים"**.

קיומה של "בעיית הפליטים הפלסטינים" היא אחת ההונאות החמורות ביותר שהאו"ם הוביל נגד מדינת ישראל אי פעם, מפני שקיומם של פליטים ומחנות פליטים מעל שישים שנה אחר התרחשות סיבת "פליטותם" הינה תופעה חסרת תקדים בכל ההיסטוריה המדינית מאז קיומם של מדינות לאום. ספרון זה דן בעניין היטב וחושף את ההונאה, הבלוף והשקר הזה.

הבה נשים את הדברים על השולחן: הפלסטינים עברו חוויה של עקירות, פליטות, מיעוטם גורשו, הרוב נטשו או ברחו. אולם חוויה זה לא הופכת אותם לייחודים, שכן חוויות דומות עברו על עשרות מיליוני אנשים ברחבי העולם לאורך המאה ה-20. הייחודיות של הפליטים הפלסטינים היא בכך שבזמן שכל עשרות מיליוני הפליטים האחרים נקלטו בארצות שאליהן הגיעו, הפלסטינים נותרו במצב של "פליטות". מאז ועד היום הם ממשיכים לעבור מסכת של התעללויות, שלילת זכויות אלמנטאריות, התאכזרות והשפלה על ידי מדינות ערב שהחליטו להנציח את מצב פליטותם עד היום. **"הדרישה לזכות השיבה נועדה, למעשה, להשיג את המטרה של חיסול ישראל"**, דבריו של שר החוץ המצרי,

מחמוד סלאח אל־דין, מבהירים כבר בשנת 1949 את מטרת הנצחת הפליטות. לכן חשוב להבין כי הביטוי "זכות השיבה" הוא המצאה תעמולתית שמטרתה הבלעדית היא חיסול מדינת ישראל, ומשום כך היא אינה יכולה לרדת מעל סדר היום הערבי. אך הדבר החמור הוא, אינו אסטרטגיית שימור הפליטים של מדינות ערב לחיסולה של ישראל, אלא הסיוע המשמעותי שהאו"ם משקיע לשם קידום אסטרטגייה זו המוגדרת בפומבי כמטרה לחיסול ישראל.

"שקר הפליטים הפלסטינים" הוא ספרון שני בסדרת ספרוני "בכוח הזכות" אשר הוציאה לאור תנועת "אם תרצו" מתחילת שנת תשע"ג. הראשון בסדרה הינו "המדריך למהפכן הציוני", ובהמשך יראו אור ספרונים נוספים, כאשר השלישי בסדרה ייקרא "זכותו המשפטית של העם היהודי על ארץ ישראל", והוא ייצא לאור לקראת יום ירושלים תשע"ג. סדרת "בכוח הזכות" מתווספת לשורת חומרי הסברה איכותיים שהתנועה הפיצה בשנים האחרונות, כשבראשם הספר "אם תרצו - כוכב מישראל", ספרו של רונן שובל יו"ר ומייסד "אם תרצו", המהווה מניפסט לציונות המתחדשת של דורנו, הספרון "נכבה חרטא - המלחמה על האמת" מאת ארז תדמור ואראל סג"ל, עלוני "אם תרצו", עלון "הציוני" בעריכת ראובן שליט ואדווה גודין ועוד.

פרק ראשון

מבוא: חשיבות הבנת שקר הפליטים

”זכות השיבה היא הקלף המנצח,

שפירושו חיסול ישראל...”²

סאכר חבש, עוזרו של ערפאת

”זכות השיבה” - אותו מונח משפטי תמים, לכאורה, שעליו מבוסס הנרטיב הפלסטיני ואשר מהווה את אחת מנקודות המחלוקת העיקריות בין ישראל לפלסטינים, נשען על מה שמכונה ”בעיית הפליטים הפלסטינים”. מיתוס הפליטים הפלסטינים מבוסס על שקרים, רמייה ומידה לא מועטה של צביעות.

מטרת העל של תחזוק שקר הפליטים הפלסטינים הוא חיסולה של מדינת ישראל, כפי שהיטיב לנסח עוזרו של

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/485/567.html> .2

יאסר ערפאת. אותו שקר משמש גם דוגמה חיה לצביעות הקהילה הבינלאומית, אשר דורשת מישראל סטנדרטים שונים מן המקובל במדינות אחרות שעמדו בפני מצבים דומים לאורך ההיסטוריה.

שקר הפליטים הפלסטינים מוכיח מעל לכל ספק, כיצד מקהלה של ארגונים בינלאומיים המתיימרים לעסוק ב"זכויות אדם", מתמקדת למעשה בדבר אחד בלבד - תעמולה עולמית המנציחה ומעצימה את בעיית הפליטים, וזאת על מנת לחסל את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. לכן, ישנה חשיבות רבה בניפוץ מיתוסים אלו והחזרת האמונה בצדקת הדרך הציונית.

ספרון זה מאגד בתוכו מידע המהווה תשובה למסע התעמולה הנרחב והשקרי המתנהל נגד מדינת ישראל, והוא יעסוק בחשיפת הצביעות העומדת מאחורי המיתוסים: "זכות השיבה", "הפליטים הפלסטינים" וסוכנות האו"ם המיוחדת שהוקמה עבורם - אונר"א.

פרק שני

הלאה הצביעות! מוסדות הפליטים הבינלאומיים

”מדינות ערב אינן רוצות לפתור את בעיית הפליטים. הן רוצות להשאיר אותה כפצע פתוח, כנשק נגד ישראל. לשליטים הערביים לא אכפת כלל אם הפליטים חיים או מתים...”³
אלכסנדר גלאווי, מנהל אונר”א בירדן, שנת 1952

בעקבות מלחמת העולם השנייה, שמלבד הזוועות הנוראות של הרג והשמדה יצרה גם בעיית פליטים של עשרות מיליוני אנשים ברחבי אירופה ואסיה, הוחלט על ידי האו”ם להקים סוכנות פליטים בינלאומית שמטרתה

3. http://www.hayozma.org/rewr-true/language-he_il/Principle-11/Father-1/PrinciplesSub.aspx

לפתור את בעיות הפליטים השונות - בכל רחבי העולם. שמה הרשמי של סוכנות זו הוא: "הנציבות העליונה של האומות המאוחדות לפליטים" או באנגלית: "UNHCR".

United Nations High Commission for Refugees. סוכנות זו טיפלה מאז הקמתה בלמעלה מחמישים מיליון פליטים בכל רחבי העולם, פליטים אשר זכו ליישוב מחדש במדינות שונות. נכון להיום סוכנות זו מטפלת ביותר מעשרים מיליון פליטים, כאשר אופן הטיפול מתמקד במתן פתרונות שונים ליישוב הפליט. כיוון שעל פי תפיסתו של האו"ם, מצב של פליטות הוא קשה מנשוא ובלתי נסבל, סוכנות הפליטים הבינלאומית עושה את כל המאמצים שביכולתה על מנת ליישב את הפליטים באופן המהיר ביותר.

אולם, על אף עבודתה הברוכה של נציבות הפליטים הבינלאומית, ועל אף המאמצים והמשאבים האדירים שהיא השקיעה במתן פתרונות לבעיות הפליטים השונות ברחבי העולם, בעיית הפליטים הפלסטינית לא זכתה למענה מעולם, ולמעשה רק צמחה ותפחה עם השנים.

4. <http://www.unhcr.org/pages/49c3646c2.html>

כיצד זה קרה?

התשובה פשוטה וברורה: לסוכנות הפליטים הבינלאומית (שבאחריותה לטפל בכל פליטי העולם) **אסור בתכלית האיסור להתערב בבעיית הפליטים הפלסטינית!**

זמן לא מועט לאחר שהאו"ם הקים את סוכנות הפליטים הבינלאומית (ובלחץ מדינות ערב), נוסדה סוכנות נוספת שתפקידה לטפל בפליטים הפלסטינים בלבד. כלומר, נכון להיום האו"ם מחזיק שתי סוכנויות נפרדות שתפקידן לטפל בפליטים: סוכנות הפליטים הבינלאומית - המטפלת בכל הפליטים ברחבי העולם (כולל המזרח התיכון), וסוכנות עצמאית לחלוטין שתפקידה לטפל בפליטים הפלסטינים בלבד.

שמה של הסוכנות הנוספת הוא "סוכנות הסעד לפליטים פלסטינים של האו"ם" או בקיצור **אונר"א**, נגזר מראשי התיבות של שם הארגון באנגלית:

United Nations Relief and Works Agency for
Palestine Refugees in the Near East – UNRWA⁵.

<http://www.unrwa.org/htemplate.php?id=90> .5

לאור העובדות הללו עולה השאלה -

מדוע יש צורך בהפעלת שתי סוכנויות שונות לטיפול בפליטים, האחת לכלל הפליטים החיים בעולם מכל המדינות ומכל העמים, והשנייה סוכנות העוסקת באופן בלעדי רק בפליטים הפלסטינים? זאת ביחוד לאור העובדה שסוכנות הפליטים הפלסטינים מעולם לא יישובה אף לא פליט פלסטיני אחד בכל תקופת פעילותה (למעלה מ-60 שנה).

פרק שלישי

הבדלי ההגדרה בין אונר"א לסוכנות הפליטים הבינלאומית

"הנמצא מחוץ לארץ אזרחותו בגלל פחד מבוסס היטב להיות נרדף מטעמי גזע, דת, אזרחות, השתייכות לקיבוץ חברתי או להשקפה מדינית ואיננו יכול להיזקק להגנתה של אותה ארץ או אינו רוצה בכך בגלל הפחד האמור; או הנמצא עקב המאורעות האמורים מחוץ לארץ שבה היה קודם לכן מקום מגוריו הקבוע, והוא חסר אזרחות, ואינו יכול לחזור לאותה ארץ או אינו רוצה בכך בגלל הפחד האמור..."⁶

הגדרת הפליט על פי האמנה הבינלאומית לזכויות פליטים

<http://www.unhcr.org/protect/PROTECTION/3b66c2aa10.pdf> .6

”פליטי פלסטין הם אנשים אשר מקום מגוריהם הרגיל, מיוני 1946 עד מאי 1948, היה פלסטין, ואשר איבדו הן את בתיהם, הן את מקור מחייתם כתוצאה מן הסכסוך הישראלי-ערבי בשנת 1948...”⁷
הגדרת ”הפליט הפלסטיני” על פי אונר”א

הציטוטים בראש פרק זה הם רק קצה הקרחון בהבנת הצביעות והסטנדרטים הכפולים בכל הקשור לפליטים הפלסטינים. הסיבה לכך שהאו”ם מפעיל שתי סוכנויות המטפלות בפליטים (בינלאומית-כללית ופלסטינית-פרטנית), נובעת מהרצון להפריד בין שתי אוכלוסיות הפליטים. בעוד שבמקרה של כלל פליטי העולם (מלבד הפלסטינים) מטרת האו”ם היא לפתור את בעייתם וליישב אותם במדינות השונות, הרי שבמקרה של הפלסטינים המטרה היא להנציח את מצב הפליטות - ואף לסכל כל ניסיון לפתור בעיה זו. מתוך ההשוואה בין שתי סוכנויות הפליטים (אונר”א וסוכנות הפליטים הבינלאומית) ביחס לשאלת הגדרת ”פליטות”, עולה כי ישנם מספר הבדלים מובהקים המעידים על סטנדרטים כפולים, חוסר צדק משווע וצביעות בינלאומית. להלן מספר דוגמאות:

7. <http://www.unrwa.org/htemplate.php?id=89>

1. משך השהות במקום שממנו ברח הפליט:
פליט רגיל - צריך להוכיח כי ברח מארץ מולדתו או מקום מגוריו הטבעי.
פליט פלסטיני - צריך להוכיח ששהה בארץ ישראל כשנתיים לפני מלחמת העצמאות בלבד.
כלומר, גם מהגרי עבודה שהגיעו לארץ ישראל כשנתיים לפני המלחמה נחשבים לפליטים.

2. פליטות לדורות ומעמד המשפטי של בני משפחת הפליט:
פליט רגיל - רק אותו אדם שברח יוכר כפליט. לא בני משפחתו ובוודאי שלא בניו ונכדיו.
פליט פלסטיני - הפליטות הופכת לגנטית, גם בן/בת הזוג נחשבים לפליטים ואף הילדים והנכדים. למעשה, אין הגבלה למספר הדורות של הפליטים הפלסטינים, וכיום ישנם "פליטים פלסטינים" שהם דור רביעי למהגרי עבודה ששהו בארץ ישראל כשנתיים לפני מלחמת העצמאות.

3. פליט שביצע פשעי מלחמה, פשעים נגד האנושות ו/או עסק בטרור:
פליט רגיל - מאבד אוטומטית את מעמד הפליט אם

ביצע פשעי מלחמה ו/או עסק בטרור.
פליטי פלסטיני - לא מאבד את מעמדו בשום מצב
גם אם הורשע בביצוע פשעים נגד האנושות ו/או
עסק בטרור.

4. ביטול מעמד הפליט/

קבלת אזרחות ממדינה מארחת:

פליט רגיל - מאבד את מעמדו כפליט ברגע שקיבל
אזרחות ממדינה מארחת.

פליט פלסטיני - לא מאבד את מעמדו כפליט גם אם
קיבל אזרחות ממדינה מארחת. לדוגמה: ישנם למעלה
ממיליון פליטים פלסטינים שקיבלו אזרחות מירדן - אך
הם עדיין נחשבים לפליטים. בין היתר, ישנם פליטים
פלסטינים המחזיקים באזרחויות של מדינות שונות
במערב אירופה, ארצות הברית וקנדה. ראוי לציין שחלק
קטן מהפליטים הפלסטינים מחזיקים גם באזרחות
ישראלית. כלומר, הם כבר מימשו בפועל את "זכות
השיבה" - אך עדיין נחשבים לפליטים לפי האו"ם.

5. מעמד הפליט ביחס למצב סוציו־אקונומי:

פליט רגיל - מאבד את מעמדו כפליט אם צבר הון
ונכסים והצליח לשקם את חייו במישור הכלכלי.

פליט פלסטיני - לא מאבד את מעמדו כפליט גם אם יהיה מיליארדר. המשמעות היא שעל אף הונו הרב של הפליט הפלסטיני, הוא ובני משפחתו עדיין יהיו זכאים לתמיכה וסיוע כלכלי מהאו"ם.

לסיכום, האבסורד הגדול מכולם הוא בכך שאצל פליט פלסטיני, בעקבות המעורבות של אונר"א, לא קיים מעקב אחר הפליטים הפלסטינים שצריכים לרדת מרשימת הפליטים. אונר"א דואג להמשכיות של בעיית הפליטים. אם אונר"א ימלא אחר החוק הבינלאומי אנחנו נמצא שלא קיימים חמש מיליון פליטים אלא הרבה פחות.⁸

<http://www.youtube.com/watch?v=Ia-GKBwpaXI> .8

פרק רביעי

פליטי העולם והפליטים הפלסטינים - סטנדרטים כפולים וצביעות

”אנו מכירים, בדומה לרבים, ולמרות שזו אינה עמדה שאנו מבטאים בציבור, שאין זה סביר שזכות השיבה הולכת להתמש בשטחה של מדינת ישראל באופן משמעותי או במידה כלשהי... זה לא עניין פוליטי נעים, זה לא רעיון שאונר”א תומכת בו בפומבי, ואף על פי כן זה המתווה הידוע...”⁹

אנדרו ויטלי, יו”ר אונר”א בניו יורק, שנת 2010

בין השנים 1944-1951 עזבו כעשרים מיליון איש באירופה את בתיהם והפכו לפליטים. עד שנת 1995 נוספו למצבת

http://www.hayozma.org/rewr-true/language-he_il/article-428/ .9
Article.aspx

הפליטים של האו"ם עוד כארבעים מיליון איש. מאז הקמתה לאחר מלחמת העולם השנייה יישובה סוכנות הפליטים הבינלאומית כחמישים מיליון איש - כלומר, בעיית הפליטים העצומה שנוצרה בעקבות מלחמת העולם השנייה, **טופלה לחלוטין** על ידי סוכנות הפליטים הבינלאומית, וכיום אין ולו פליט אחד ממלחמה זו. סוכנות הפליטים הבינלאומית אף זכתה בפרס נובל לשלום על פעילותה החשובה, שכן לא ניתן אפילו לדמיין מה היה קורה אילו בעיית הפליטים שנוצרה לאחר מלחמת העולם השנייה לא הייתה זוכה לטיפול¹⁰. בעצם, כשחושבים על כך, דווקא כן ניתן לדמיין מציאות כזו: הרי זה בדיוק מה שקרה לפליטים הפלסטינים...

באותו זמן שסוכנות הפליטים הבינלאומית יישובה כחמישים מיליון פליטים, אונר"א קיבלה מנדט מהאו"ם לסייע לכ-700 אלף פליטים פלסטינים שברחו מבתיים כתוצאה ממלחמת העצמאות¹¹. במילים אחרות, באותן השנים שבהן היו באירופה למעלה מעשרים מיליון

10. <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home>

11. <http://unispal.un.org/unispal.nsf/b792301807650d6685256cef0073cb80/93037e3b939746de8525610200567883?OpenDocument>

פליטים, היו בארץ ישראל ובמדינות הסובבות אותה (אליהן ברחו הפליטים) כ-700 אלף פליטים פלסטינים על פי נתוני אונר"א.

בזמן שסוכנות הפליטים הבינלאומית טיפלה באותם עשרים מיליון פליטים ודאגה ליישובם הקבוע - כך שאינם נחשבים עוד לפליטים, הרי שמספר הפליטים הפלסטינים צמח מ-700 אלף לכחמישה מיליון¹².

המשמעות היא שבניגוד לסוכנות הפליטים הבינלאומית, אותה סוכנות של האו"ם שעושה עבודת קודש בכל רחבי העולם ומסייעת למיליוני פליטים, ניצבת סוכנות אחרת של האו"ם - שכל תפקידה הוא להנציח את מצב הפליטות של הפלסטינים ולדאוג באופן ישיר לכך שהם לעולם לא יוכלו להשתקם או לזכות לחיים נורמאליים כפי שזכו שאר פליטי העולם.

במהלך המאה העשרים התפיסה המקובלת בקרב הקהילה הבינלאומית הייתה עידוד העברת אוכלוסין וחילופי אוכלוסין על מנת לפתור סכסוכים בינלאומיים, אתניים ודתיים. כך פעלה הקהילה הבינלאומית בסכסוכים שונים ברחבי העולם במאה העשרים, ובכך פתרה, למעשה, סכסוכים עקובים מדם שחלקם היו

<http://www.unrwa.org/etemplate.php?id=253> .12

קיימים כבר מאות בשנים. להלן מספר דוגמאות למקרים מסוג זה. חשוב לציין שדוגמאות אלו עוסקות בסכסוכים אלימים בין קיבוצים לאומיים, אתניים ודתיים שגרמו לבעיות של פליטות בקנה מידה של מאות אלפי ואף מיליוני בני אדם¹³:

1. אזור הבלקן:

במהלך המאה העשרים נעקרו בין שבעה לעשרה מיליון בני אדם ממקום מושבם כתוצאה ממעשי טבח, טיהור אתני והעברה על פי הסכם. המשותף לכל אותם האירועים היה יצירת מדינות לאום ואזורים הומוגניים מבחינה לאומית, אתנית או דתית ובשום פנים לא הייתה הכרה ב"זכות השיבה" ודבר שכזה לא התקיים בפועל.

2. המיעוט הגרמני במזרח אירופה:

לאחר מלחמת העולם השנייה, נאלצו כשנים עשר מיליון גרמנים שהתגוררו במזרח אירופה (פולין, הונגריה, רומניה ועוד) במשך מאות שנים לעזוב את בתיהם ולעבור למערב גרמניה. במהלך

<http://www.unhcr.org/cgi-bin/teaxis/vtx/home> .13

המעבר לגרמניה נרצחו רבים מהם, ומיותר לציין שהם הועברו בניגוד לרצונם. כיום הם וצאצאיהם מתגוררים בגרמניה.

3. הודו ופקיסטן:

כחלק מפתרון סכסוך עקוב מדם בין הודו ופקיסטן, התבצעו חילופי אוכלוסין. מיליוני מוסלמים עזבו את בתיהם שבהודו ועברו לפקיסטן, בעוד שמיליוני הינדים עשו את הדרך ההפוכה. למרות המעבר הקשה והמצוקה הכלכלית של אותם הפליטים, הם וצאצאיהם נקלטו ונטמעו במדינותיהם החדשות.

4. ארמניה ואזרבייג'ן:

עם התפרקות ברית המועצות בסוף המאה העשרים, החלו תסיסות אתניות ודתיות בקרב חלק מהקבוצות השונות שהרכיבו בעבר את הגוש הסובייטי. כך קרה בין ארמניה לשכנתה אזרבייג'ן. מוסלמים באזרבייג'ן טבחו בארמנים (נוצרים) וארמנים טבחו במוסלמים. כתוצאה ממעשי הטבח והזוועה, כמיליון איש ברחו מבתיהם והפכו לפליטים. בעקבות הסכם השלום שנחתם בשנת 1994, בעיה זו נפתרה ובעזרתה הנמרצת של נציבות הפליטים הבינלאומית הפליטים

יושבו על פי דתם - כלומר, נוצרים בארמניה ומוסלמים באזרבייג'ן.

5. קפריסין:

הסכסוך בין הטורקים ליוונים קיים כבר מאות שנים, למעשה. האי קפריסין שמאוכלס ביוונים וטורקים סבל מסכסוך זה שנים רבות, כאשר שנת 1974 נחשבת לשיא הסכסוך. בשנה זו פלש הצבא הטורקי לצפון קפריסין וכך נוצרה "הרפובליקה הטורקית של צפון קפריסין" - מדינה עצמאית נפרדת מקפריסין שלא מוכרת על ידי הקהילה הבינלאומית מלבד טורקיה עצמה. כתוצאה מהמלחמה שהתחוללה באי, ברחו כמאתיים אלף יוונים מצפון האי לדרומו, בעוד שבכיוון ההפוך ברחו כשישים אלף טורקים. פליטים אלו התיישבו במקומותיהם החדשים ואינם נחשבים עוד לפליטים. הסוגיה המעניינת ביותר מבחינתנו הישראלים, ואשר לא ניתן לזלזל בחשיבותה, היא פסיקת בית הדין האירופי בהאג בנושא בתיים של הפליטים היוונים שנאלצו לברוח מהאזור הטורקי של האי: בשנת 2010 דן בית הדין האירופי בעתירה שהוגשה על ידי הפליטים היוונים, שטענו לזכותם

המלאה לקבל בחזרה את בתיהם שבצפון האי.

אולם, בית הדין האירופי פסק כי הדבר איננו אפשרי ולא מקובל, משום שגם על טענות מסוג זה ("זכות השיבה" למעשה) חל חוק ההתיישנות, ואותם פליטים יוונים שנאלצו לברוח מבתיהם - בעקבות כיבוש טורקי בלתי חוקי (הקהילה הבינלאומית לא מכירה בצפון קפריסין, כאמור) - אינם זכאים לקבל את בתיהם בחזרה.

חמש הדוגמאות שהוזכרו הן מהבולטות בנושא זה, אך ישנן דוגמאות רבות אחרות. המשותף לכל אותן חמש דוגמאות (ודוגמאות רבות אחרות) הוא מתן מענה ופתרון לאוכלוסיות הפליטים השונות על ידי הסוכנות הבינלאומית לפליטים. במהלך המאה העשרים למעלה משלושים וחמישה מיליון בני אדם עברו או הועברו ממקום אחד למשנהו כתוצאה מסכסוך לאומי, דתי, אתני וטריטוריאלי - כולם זכו לסיוע מסוכנות הפליטים הבינלאומית ויושבו במקומותיהם החדשים.

הפליטים הפלסטינים הינם קבוצת הפליטים היחידה בעולם שהוקמה לה סוכנות פליטים בלעדית מטעם האו"ם, והם גם קבוצת הפליטים היחידה בעולם שלא נמצא פתרון למצבה.

לא קשה למצוא משפטנים, אקדמאים, אנשי רוח ופעילי זכויות אדם שתמכו ועזרו במציאת פתרונות לפליטים שונים ברחבי העולם, בהתבסס על חילופי ומעבר אוכלוסיות. אולם, אותם אנשים עומדים גם בחוד החנית של ההתנגדות למציאת פתרון לפליטים הפלסטינים ועושים ככל שביכולתם על מנת להנציח את הפליטות הפלסטינית, כך שבעיה זו תפחה לממדים מפלצתיים - ממאות אלפי פליטים לפני כשישים שנה למיליונים כיום.

פרק חמישי

"הפליטים" במדינות ערב

"הצבאות הערבים נכנסו לפלסטין כדי להגן על הפלסטינים מפני העריצות הציונית, אבל במקום זאת הם נטשו אותם, אלצו אותם להגר ולעזוב את מולדתם, והשליכו אותם לכלא דומה לגטאות שהיהודים גרו בהם במזרח אירופה"¹⁴
מחמוד עבאס, יו"ר הרשות הפלסטינית

כדי להמחיש את האבסורד בנוגע לפליטים הפלסטינים די בבחינת מצבם במדינות הסובבות אותנו, אשר תושביהן

14. http://books.google.co.il/books?id=zRyAT5qNtjQC&pg=PA310&dq=Falastin+el+Thawra+%22abu+mazen%22&hl=en&ei=5e7RTcntK4jHgAeD8MzmCw&sa=X&oi=book_result&ct=result&redir_esc=y#v=onepage&q=Falastin%20el%20Thawra%20%22&f=false

חולקים עם הפליטים שפה משותפת, לרוב דת משותפת, לאומיות ערבית משותפת, ואשר צבאותיהן פלשו למדינת ישראל ביום הראשון להיווסדה כדי "לסייע לערבי ארץ ישראל", לטענתם. האומנם?

לבנון - פליט פלסטיני לעולם לא יקבל אזרחות לבנונית. בנוסף לכך, נשללות מהם זכויות שיבטיחו לפליטים מגורי קבע, תעסוקה, רכוש, קשר קהילתי-חברתי ואיחוד משפחות. קיימות הגבלות קשות על זכותם לעבוד ועל זכויותיהם במקום העבודה ואלה, לרוב, מונעות מפלסטינים לשפר את רמת חייהם¹⁵.

סוריה - אין לפליטים זכויות אזרחיות ופוליטיות. גם האזרחות, שניתנה לפליטים הייתה בעיקר למראית עין. רק שלוש אחוז מאלה שעדיין נחשבים משום מה ל"פליטים פלסטינים בסוריה" מתגוררים במחנות פליטים. למעשה, הם היו אמורים להיחשב כבר מזמן לסורים לכל דבר ועניין, ולמרות זאת הם נותרים בסוריה כגוף זר, חולמים בהקיץ

¹⁵ <http://www.unrwa.org/userfiles/2011012074253.pdf>, <http://refugees.resist.ca/document/situationlebanon.htm>

על "זכות השיבה" ומונצחים במצבם הנחות¹⁶.

עיראק - מדינה זו מסרבת להעניק לפליטים אזרחות וקיים איסור לרכוש אדמות ובתים. הפלסטינים מתלוננים על הקושי הגובר והולך בהשגת אשרות שהייה ועל ההשפלות הכרוכות בתהליך הגשת הבקשות, וזאת כאשר הם נאלצים לחדש את האשרות מדי חודשיים. היעדר מסמכי שהייה בתוקף מעמיד אותם בסכנת התעללות ומאסר כל אימת שהם מתבקשים להזדהות באחד ממחסומי הביקורת הרבים במדינה. עשרות פלסטינים נחטפו, עונו ונרצחו בעיראק, לעיתים בסיוע או תוך עצימת עין של כוחות הביטחון. פליטים רבים מקבלים איומי רצח בכתב ובעל־פה אם לא יסתלקו מבתיהם. רבים מהפלסטינים בעיראק חדלו לשלוח את ילדיהם לבית־הספר או לצאת לחפש עבודה, והם חשים לכודים בבתיהם¹⁷.

<http://www.forcedmigration.org/research-resources/expert-guides/palestinian-refugees-in-syria>

<http://www.fmreview.org/sites/fmr/files/FMRpdfs/FMR26/Hebrew.pdf>

כוויית - בשנת 1991, לאחר שחרור כוויית מהכיבוש העיראקי שבו תמך אש"ף, החל גירושם של 450,000 פלסטינים בעיקר לעיראק, טרנספר בסדרי גודל דומים ל"נכבה" המקורית מ-1948, שבקושי זכה לאזכור בתקשורת העולמית. יש אינספור פרסומים אקדמיים על הגירוש והבריחה ב-1948, יש קרוב לאפס מחקרים על ה"נכבה" של 1991¹⁸.

מצרים - נשללות מהפליטים הפלסטינים זכויות שיבטיחו להן מגורי קבע, תעסוקה, רכוש, קשר קהילתי חברתי ואיחוד משפחות. כך, הפליטים במצרים סובלים מהגבלות בתחומי רכישת קרקעות, עיסוק במקצועות מסוימים ומהגבלות בתחום החינוך¹⁹.

ערב הסעודית - אין לפליטים אזרחות סעודית ואף אסור להם להגיש בקשה כזו. נשללות מהן זכויות שיבטיחו להן מגורי קבע, תעסוקה, רכוש, קשר קהילתי חברתי ואיחוד משפחות.

18. http://www.gulfwar1991.com/Gulf%20War%20Complete/Chapter%2010,%20Palestinians%20in%20Kuwait,%20Terror%20and%20Ethnic%20Cleansing,%20By%20Hassan%20A%20El-Najjar.htm#_edn3
19. [/http://web.idrc.ca/openebooks/443-7](http://web.idrc.ca/openebooks/443-7)

ירדן - מדינה זו היא יוצאת דופן מאחר שמרבית הפלסטינים המתגוררים בתחומי הממלכה זכו לאזרחות מלאה כאשר היא סיפחה רשמית את הגדה המערבית בשנת 1950, ובתחומיה נמצאת הקהילה הפלסטינית הגדולה ביותר בין המדינות המארחות. למרות זאת, הפלסטינים אינם שווי זכויות מבחינת השתתפות פוליטית. כך למשל, למרות היותם של הפלסטינים רוב בקרב תושבי ירדן, הם זוכים רק ל-18 מושבים מבין 110 בפרלמנט הירדני, ורק 9 סנטורים מתוך 55 אשר ממונים על ידי המלך. בנוסף, ירדן לא עשתה דבר כדי לפרק את מחנות הפליטים. צריך גם להזכיר שבשנת 1970 בעימות אחד נטבחו על ידי הצבא הירדני אלפי פלסטינים²⁰.

הרשות הפלסטינית - הסכמי אוסלו, שנחתמו בשנת 1993 ואילך, כללו הכרה בזכותה של ישראל להתקיים בשלום ובביטחון והתחייבות לסיום הסכסוך בדרכי שלום. כן הוקמה הרשות הפלסטינית, אשר קיבלה אחריות וסמכות על רוב השטחים המיושבים ערבים שנכבשו בשנת

²⁰ <http://www.fmreview.org/sites/fmr/files/FMRpdfs/FMR26/>; <http://www.unhcr.org/refworld/topic,4565c2252,4565c25f5f,49749cfcc,0.html>

1967. אחריות וסמכות אלה תוגברו במיליארדי דולרים של תרומות ובשפע רצון טוב מצד מדינות העולם. כך יכולה הייתה הרשות ליישב מחדש את הפליטים במחנות שבתחומה, לסלק את אחד הפצעים הממאירים שבלב הסכסוך, להדגים ואף להגביר את סמכותה שלה, בין היתר על חשבון אונר"א, וכבונוס, להמריץ את כלכלתה, שרמתה כשל מדינת עולם שלישי. עברו כעשרים שנה ואנו עדיין ממתינים לצעד המשמעותי הראשון.

ולקינח -

לוב - שתי דוגמאות ליחס הצבוע של מדינות ערב לפליטים הפלסטינים. בשנת 1995 החליט שליט לוב, קדאפי, על גירוש של 30,000 פלסטינים עקב אי הסכמתו על הסכמי אוסלו. לשיא הצביעות הגיע קדפאי באוגוסט 2010, בשנה זו העבירה לוב חוקים ההופכים את חייהם של הפלסטינים לקשים עד בלתי אפשריים - חוקים כמו מס מיוחד של מעל 1,500 דולר לכל פלסטיני, איסור על העבודה במקומות מסויימים, איסור ביקור משפחות ועוד²¹. לא מפתיע שכל

21. <http://www.wrmea.org/wrmea-archives/172-washington-report-archives-1994-1999/august-september-1996/2141-palestinians-expelled-by-libya-stranded-in-makeshift-camp-.html>

זה היה בדיוק בימים שבהם לוב שיגרה "ספינת סיוע
הומניטארית" לרצועת עזה²². צביעות כבר אמרנו?

אז מה היה לנו כאן? מיצג מדהים של "סולידאריות
ערבית" בביצוע "האומה הערבית", שהפלסטינים הם
חלק אינטגרלי ממנה, על פי "האמנה הפלסטינית"
עצמה. פעם אחרי פעם דחו מדינות ערב הצעות ליישוב
מחדש של הפליטים. מדינות ערב חתמו בשנת 1965 על
"פרוטוקול קזבלנקה" שהיה אמור להעניק לפלסטינים
זכויות עבודה ותנועה, אך לא אזרחות - "ללכת בלי,
ולהרגיש עם". אלא שכמו מסמכים רבים מהסוג הזה
באזורנו, גם המסמך הזה לא שינה דבר וההתעללות
נמשכה.

ברמה השוואתית מתברר שהקבוצה הפלסטינית
שחוותה את הצמיחה המשמעותית ביותר היא זו
שמצויה בשלטון ישראל - הן ערביי ישראל שזכו
לאזרחות ישראלית ומצבם טוב בהרבה והן ערביי
יהודה ושומרון (יו"ש), כולל הפליטים שביניהם.
לעומת תנאי החיים הקשים בשלטון מדינות ערב, זכו

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/132/664..22.html?hp=1&loc=4&tmp=1099>

הפּלסטינים בשלטון ישראל, החל משנת 1967 ועד ליישום הסכמי אוסלו, לעלייה קבועה ברמת החיים, בתעסוקה, בשירותי בריאות, בתוחלת חיים, לירידה דרמטית בתמותת תינוקות ולצמיחה אדירה של ההשכלה הגבוהה.

פרק שישי

Money Money Money תנו למספרים של אונר"א לדבר

"הפעילות של אונר"א מנציחה את הסכסוך

הישראלי-פלסטיני במקום לפתור אותו"²³

עינת וילף לשעבר ח"כ ויו"ר ועדת החינוך

אונר"א הינה אימפריה כלכלית במושגי הרשות הפלסטינית, ובה מעל 29,000 מועסקים שמהם רק מאתיים אינם פלסטינים. לעומת זאת, בסוכנות הפליטים

<http://www.wilf.org/HE/2012/06/12/%D7%94%D7%90%D7%A8%D7%A5-%D7%94%D7%9E%D7%90%D7%91%D7%A7-%D7%94%D7%99%D7%A9%D7%A8%D7%90%D7%9C%D7%99-%D7%91%D7%90%D7%A8%D7%94%D7%91-%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%99%D7%9C%D7%93%/D7%99-%D7%A4%D7%9C%D7%99>

הבינלאומית ישנם פחות מ-8,000 עובדים המטפלים בלמעלה מ-34 מיליון פליטים²⁴.

על מנת לסבר את האוזן התקציב השנתי של אונר"א עומד על מעל ל-500 מיליון דולר בשנה. כאשר מתוכם מעל ל-250 מיליון דולר מועברים על ידי ממשלת ארצות הברית ישירות לאונר"א. נוסף על כך, יש לארגון קרן פנסיה עם למעלה ממיליארד דולר (!) המנוהל באופן בלעדי על ידי נציב אונר"א. האבסורד הוא קיומה של קרן פנסיה לארגון המוגדר זמני. כל מספר שנים מחדשים את המנדט שניתן לאונר"א, כך שמדובר על ארגון זמני ועל כן מפתיע שאין איש פוצה את פיו בגין העבודה שיש קרן עם מיליארד דולר ויותר שמונהלת ללא מעקב וללא שום דין וחשבון לאו"ם.

באונר"א היחס בין עובד לפליט הוא אחד לכ-170 פליטים. בסוכנות הפליטים הבינלאומית היחס הוא עובד אחד לכ-4,400 פליטים. בשנת 2000 הוציאה אונר"א כ-72 דולר בממוצע לכל פליט פלסטיני, בעוד שסוכנות האו"ם לפליטים הוציאה כ-53 דולר בממוצע לכל פליט משאר העולם, דבר המצביע על כך שהפליטים הפלסטינים זוכים ליחס טוב יותר ומועדף יותר על ידי

<http://www.unrwa.org/etemplate.php?id=232>. 24

האומות המאוחדות מכל פליט אחר בעולם²⁵.
נמשיך עם האבסורד. ב-1948, כאשר אונר"א נוסדה, היו תחתיה כ-700 אלף פליטים ואילו כיום על פי הערכות (שכן לעולם לא נעשה מפקד רשמי על מספר הפליטים) כ-5 מיליון פליטים.

לעומת זאת, סוכנות הפליטים הבינלאומית שהיו תחתיה, ב-1948, מעל לעשרים מיליון פליטים הצליחה ליישב את כולם, וכיום היא מטפלת במיליוני פליטים חדשים ללא קשר לפליטים דאז²⁶.

מספרים אלה כשלעצמם מוכיחים עד כמה אונר"א היא דוגמה להטיה והפעילות של האומות המאוחדות נגד מדינת ישראל. זאת ועוד, רק ביום בו "הפליטים הפלסטינים" יזכו לקבל יחס זהה לפליטים משאר העולם יהיה ניתן לשקם אותם, מצבם ישתפר ו"בעיית הפליטים" תיפתר.

<http://www.unhcr.org/pages/49c3646cbc.html> .25
<http://www.youtube.com/watch?v=Ia-GKBwpaXI> .26

פרק שביעי

טרור והסתה בחסות אונר"א

"אני בטוח שישנם חברי חמאס ברשימת מקבלי המשכורת של אונר"א, ואינני רואה בכך פשע"²⁷
פיטר הנסון, לשעבר המזכיר הכללי של אונר"א

בשנת 2003 פורסם בישראל מסמך אשר תיעד את פעולות אונר"א המשמשות ככיסוי לפעולות חבלניות פלסטיניות, לרבות הברחת נשק באמבולנסים השייכים לאו"ם וקיום פגישות של ארגון הטרור ה"תנזים" במבנים של האו"ם. כמעין אישור המזכיר הכללי הקודם של אונר"א, פיטר הנסון, הודה בגילוי לב בראיון שהתנהל באוקטובר 2004 כי "אני בטוח שישנם חברי חמאס ברשימת מקבלי המשכורת של אונר"א, ואינני רואה בכך פשע ... חמאס, בתור ארגון

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART/792/047.html>.27

פוליטי, לא אומר שכל חבר הוא גם מיליטנטי, ואנו איננו עושים הערכה פוליטית ומניעים אדם מלהשתכנע לצד אחד כנגד האחר"²⁸.

הקונגרס האמריקאי האשים את אונר"א בין השאר: "לאחר סקירה ממצה של הביקורת העצמית של האו"ם, זוהי עובדה ברורה שאונר"א מעוצבת על ידי ניהול כושל, מדיניות לא־יעילה, וכישלון בלהבטיח את ענייני הכספים שלה. עלינו לשדרג את הבקרה הכספית של אונר"א, ולנהל אכיפת חוק בארצות הברית כדי למנוע מכספם של משלמי המיסים לתמוך במחבלים"²⁹.

דוגמא אחת מיני רבות על השתלטות הדרגתית של חמאס וארגוני טרור פלסטיניים אחרים על אונר"א הוא עווד אל־קיק (אבו מוחמד), מורה בבתי הספר של אונר"א ברפיח ששימש במקביל כראש יחידת ההנדסה וייצור אמצעי הלחימה של הג'יהאד האסלאמי. אל־קיק היה אחד הפעילים הבכירים שהיו מופקדים על ייצור הרקטות ופיתוחם עבור הג'יהאד האסלאמי, הכנת מטעני חבלה ואמצעי לחימה, וכן הוא הכשיר דורות של "מהנדסים" על בסיס הידע שצבר. למרות זאת, לאחר שנחשפה פעילותו

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3229046,00.html> .28
<http://int.icej.org/news/headlines/us-unrwa-funding-terrorism> .29

בתחום נמנעה אונר"א מלפטרו מכל תפקיד של הוראה וחינוך במוסדותיה³⁰.

במקרים רבים נמצא שימוש ברכבי אונר"א ע"י גורמי טרור. למשל, במהלך פעילות צה"ל בשכונת זיתון ב-2005 פעילי טרור עשו שימוש ברכבי אונר"א על מנת להבריח מהמקום חמושים וייתכן גם חלקי גופות של חיילי צה"ל³¹. היועץ המשפטי של אונר"א לשעבר, ג'יימס ג' לינדזי, טוען בין היתר שאונר"א לא נקטה בצעדים כדי לזהות מחבלים ולדחות אותם משורות הסגל שלה או ממקבלי השירות שלה, ולא פעלה כדי למנוע מחברי ארגונים כמו חמאס מלהצטרף לצוות שלה. זאת ועוד, אונר"א לא מקיימת שום בדיקות ביטחוניות לפני העסקת עובדים, והיא אינה מפקחת על ההתנהגות מחוץ לזמן העבודה של עובדיה כדי להבטיח תאימות עם חוקי הארגון שהינם נגד הטרור.

מאז עלייתו לשלטון בעזה החמאס משתלט על אונר"א ללא שום בעיות, והוא מצליח על ידי כך לשלוט על מערכת החינוך והתכנים המועברים לתלמידים. תוכנית

<http://www.jcpa.org.il/Templates/showpage.asp?FID=557&DB.30>
ID=1&LNGID=2&TMID=99&IID=21022

<http://www.terrorism-info.org.il/Data/pdf/pdf3/>.31
MAY_7_04_1914051584.pdf

הלימודים של אונר"א היא לאומנית מאוד ולא תוכנית לימודים המאפשרת שלום בין העמים. ספרי הלימוד אינם מציגים את מדינת ישראל על המפה, ואף אינם מציגים את היהודים והישראלים כאנושיים. יתרה מזו, במארס 2009 התקיימו הבחירות לאיגודי העובדים של אונר"א, ומועמדים מזוהים עם חמאס זכו בכל 11 מושבים במגזר המורים והבטיחו בכך את שליטת חמאס בבתי הספר של אונר"א בעזה³².

דוגמה נוספת לשיתוף הפעולה הפורה בין אונר"א והחמאס: ב-30 בדצמבר, 2005 התקיים אירוע תרבותי לכבודם של מאה מורים מצטיינים בבית ספר של אונר"א בחאן יונס. בין הנוכחים היה ד"ר יונס אל-אסטל, אחד מראשי חמאס, המטיף יום ולילה להפעלת טרור נגד ישראל. בין היתר פרסם אל-אסטל פסקי הלכה (פתוות), שלפיהם יישרפו היהודים גם בעולם הזה וגם בגיהנום. אונר"א, כפי שהוצג הלכה והקצינה עם השנים, כיום היא לא רק מנציחה את הפליטות אלא הפכה דה פקטו חממה לקני טרור. את המנגינה הזאת מישוהו צריך להפסיק.

<http://israelbehindthenews.com/library/pdfs/32.UNRWASchoolsinGaza.pdf>

פרק שמיני

היהודים יוצאי ארצות האסלאם³³

”פליט הוא פליט והמצב של הפליטים היהודים ממדינות ערב חייב לקבל הכרה. כל הפליטים ראויים להתייחסות משום שהם איבדו גם רכוש פיזי וגם הקשר היסטורי.”³⁴
פול מרטין, לשעבר ראש ממשלת קנדה

עוולה היסטורית אמיתית נוצרה בשנות מלחמת העצמאות (1948) ובשנים שלאחריה. ערב הקמת המדינה חיו במדינות ערב והאסלאם כ-900 אלף יהודים. בעידוד השלטונות הציף גל אנטי יהודי את מדינות ערב. וכך

<http://www.imti.org.il/Docs/%D7%9E%D7%90%D7%9E%D7%A8%D7%99%D7%9D/?ThisPageID=1237>

http://www.herzliyaconference.org/_Uploads/2910Plitut.pdf.34

פוגרום אחרי פוגרום, גזרות אחר גזרות, היהודים הבינו שאם לא יברחו גורלם עתיד להיות זהה לגורל אחיהם יהודי אירופה. המספרים מצביעים על כך ש-99 אחוזים מהם עזבו בפרק זמן קצר, אשר אין לו אח ורע בהיסטוריה. לא זו בלבד שהיהודים שחיו במדינות ערב נרדפו באופן אכזרי, עברו פרעות מייסרות ונושלו מבתיהם ומרכושם, נרצחו בגחמת אספסוף ולמעשה גורשו, אלא הם גם הותירו מאחור רכוש גדול פי כמה מזה של ערביי ארץ ישראל.

בואו נחזור אל המספרים היבשים - לעומת 700 אלף פליטים ערבים ממלחמת העצמאות, שרובם עזבו מבלי שראו ולו חייל ישראלי אחד, ברחו ממדינות ערב 800 עד 900 אלף יהודים.

עוולה זו אינה זוכה אף להתייחסות המינימאלית ביותר. מעולם לא שמענו על כך. אולי משום שהסיפור היהודי מגמד את "צדקת" הפלסטינים. יהודי מדינות ערב שילמו מחיר כבד אף על פי שלא היו צד בעניין. קורבנות תמימים שחוו אסון עצום הגיעו למדינה בחיתוליה, ועל אף המצוקה והטעויות הרבות של המדינה הטרייה, הענייה והדלה באותן השנים, הם שיקמו עצמם בתוך כמה עשורים.

היהודים יוצאי מדינות ערב ראויים לכך שסיפורם יסופר, שההיסטוריה שלהם תיוודע, שזכויותיהם יוכרו

ושהצדק ייעשה. גם ליהודים יש צדק וזכויות. אסור בשום פנים ואופן לוותר על הצדק שלנו.

לעומת זאת, הפליטים הפלסטינים שילמו את המחיר על הכרזות המלחמה והשמד של מנהיגיהם, אך בחלוף יותר משישים שנה עדיין עסוקים במיץ של עצמם, בהתמסכנות, בהתקרבות, בבכיינות.

וזאת למה?

כבר אמרנו, מניעים פוליטיים - הרצון לחסל את מדינת ישראל. כל עוד לא יושג שיקומם, הרי שתכלית מעמד הפליטות הוא חיסול המדינה היהודית באמצעות "זכות השיבה".

פרק תשיעי

סגירת אונר"א ושיקום הפליטים = ביטול טענת "זכות השיבה"

"הדרישה לזכות השיבה נועדה, למעשה,

להשיג את המטרה של חיסול ישראל"

דבריו של שר החוץ המצרי, מחמוד סלאח אל-דין (1949)

במאה העשרים התרחשו חילופי אוכלוסין בכל רחבי העולם. עשרות מיליונים עברו את החוויה הקשה והמטלטלת כתוצאה ממלחמות וסכסוכים, ורק הפלסטינים עסוקים בהתבכיינות ובהטחת האשמות במקום לקחת אחריות על פשעיהם ותוצאותיהם. יהודי ארצות ערב גורשו מבתיהם אך שבו למולדתם ופתחו בה בחיים חדשים. הפליטים הערבים-פלסטינים שחיים במדינות ערביות ממשיכים להיות מנוצלים על ידי מנהיגיהם ומשמשים כמכשיר ציני במאבק נגד המדינה היהודית.

בעשורים האחרונים אנו שומעים שוב ושוב על האחריות הישראלית למצוקת הפלסטינים. בואו נשים את הדברים על השולחן: הפלסטינים עברו חוויה של פליטות, עקירות, חלקם גורשו אך רובם ברחו. אולם חוויה זה לא הופכת אותם לייחודים, שכן חוויה דומה עברו עשרות מיליונים ברחבי העולם. הייחודיות של הפלסטינים היא בכך שכל עשרות המיליונים האחרים נקלטו בארצות שאליהן הגיעו. לעומת זאת, הפלסטינים המשיכו לעבור מסכת של התעללויות, שלילת זכויות, התאכזרות והשפלה. מעשים שנעשו וממשיכים להיעשות על ידי מדינות ערב שהחליטו להנציח אותם במצבם.

הערבים הטוענים שוב ושוב שהם בני אומה אחת, ואכן אין הבדל אתני, דתי או לאומי בין ערביי מצרים לערביי סוריה וערביי טבריה וערביי ירדן, אינם מוכנים לקבל שום הצעה לפתרון בעיית הפליטים. כך הפליטים הפלסטינים הפכו לקורבן כפוי של מדינות ערב, על מזבח פוליטי חסר כל תוחלת.

"הדרישה לזכות השיבה נועדה, למעשה, להשיג את המטרה של חיסול ישראל", דבריו של שר החוץ המצרי, מחמוד סלאח אל-דין, כבר בשנת 1949 מבהירים את מטרת הנצחת הפליטות. "זכות השיבה" היא המצאה

תעמולתית שמטרתה הבלעדית היא חיסול מדינת ישראל ומשום כך היא אינה יכולה לרדת מעל סדר היום הערבי.

"ילדי, מה תרצה להיות כשתגדל?"
"פליט"

בשנים האחרונות אנו עדים לתנועה איטית ולתחילה של הבנה בציבור הישראלי ובנציגיו בכנסת שסוכנות אונר"א היא המנציחה את בעיית הפליטים הפלסטינים, מאחר שבמקום לסייע להם להיקלט במדינות שבהן נמצאים מחנות הפליטים, היא מנציחה את פליטותם ומונעת מהם להתקדם. כלומר, בעוד שתכליתה של סוכנות האו"ם לפליטים היא שילובם במדינות בהן הם שוהים, תכליתה של אונר"א שונה לגמרי שכן מדינות ערב התנגדו לשילובם של הפליטים במדינותיהן ואונר"א היא הזרוע הביצועית למימוש החלטה פושעת זו. אם כן, אונר"א הוקמה כדי להנציח את הפליטות הפלסטיניות ובוודאי שהיא מצליחה בייעודה לגמרי לא רע.

כך אנו עדים לניסיונות של בודדים לשינוי המצב ושינוי התפיסה של ההכרה בפליטים הפלסטינים. למרות הצלחות מזעריות ונקודתיות כמו העברת חוק בסנאט האמריקאי המחייב את אונר"א לדווח כמה

מהפליטים הפלסטינים שזוכים לתמיכה נולדו לפני
1948, יוזמה של ח"כ לשעבר וילף.

ישנו פתרון אחד ויחיד לבעית הפליטים הפלסטינים -
סגירתה של אונר"א.

העברת הפליטים הפלסטינים לטיפול סוכנות האו"ם
לפליטים תביא לשיקום הפליטים הפלסטינים כפי ששוקמו
בעבר עשרות מיליוני פליטים בכל רחבי העולם. סגירת
אונר"א איננה חייבת להיעשות במכה אחת, אלא למשל,
על ידי הצבת אולטימטום של המדינות התורמות לאונר"א
(בעיקר ארה"ב, קנדה ומדינות האיחוד האירופאי) להפנות
את מאות מיליוני הדולרים של תקציבה לפינוי מחנות
הפליטים ולשיקומם בערים חדשות ומרווחות תוך לחץ
כלכלי על מדינות ערב להעניק לתושביהן הפלסטינים
זכויות אזרחיות אלמנטאריות המגיעות להם על פי כל
חוק במשפט הבינלאומי וכן לחץ על הרשות הפלסטינית
להפנות תקציבים לפרוק ושיקום המחנות. פעולות מסוג
אלו הן הפתרון הנכון לבעיית הפליטים הפלסטינים.

ביבליוגרפיה

ורשימת קריאה נבחרת

ספרים

- יואב גלבר. קוממיות ונכבה: ישראל, הפלסטינים ומדינות ערב, 1948.
ג'ואן פיטרס. "מאז ומקדם". הוצאת הקיבוץ המאוחד. 1988.
בני מוריס. 'לידתה של בעיית הפליטים הפלסטינית' 1947-1949.
הוצאת עמ'עובד.
בני מוריס. קורבנות: תולדות הסכסוך הציוני-הערבי: 1881-2001.
אבי שליים. קיר הברזל: ישראל והעולם הערבי. הוצאת ידיעות
אחרונות 2005.
תום שגב. 1949 הישראלים הראשונים. הוצאת כתר, 1984.
ארז תדמור וארא"ל סגל, נכבה חרטא. הוצאת אם תרצו, 2011.

מאמרים

<http://www.adi-schwartz.com/HE/?p=1290>

<http://www.jcpa.org.il/Templates/showpage.asp?FID=514&>

DBID=1&LNGID=2&TMID=99&IID=17178
<http://www.cfnepr.com/%D7%9E%D7%93%D7%95%D7%A2%D7%90%D7%95%D7%A0%D7%A8-%D7%90-%D7%A7%D7%99%D7%99%D7%9E%D7%AA.html>
http://www.nrg.co.il/app/index.php?do=blog&encr_id=f2b4c1b55be76d1e6d7b777256ea0370&id=3796
<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/485/567.html>
http://zochrot.org/sites/default/files/badil_pls_refug_web.pdf
<http://www.metzilah.org.il/webfiles/fck/file/plitim%20FINAL.pdf>
<http://www.haaretz.co.il/misc/1.1193145>

אתרי אינטרנט

<http://www.unrwa.org/>
<http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home>

סרטים

<http://www.youtube.com/watch?v=YGJajyjMCbs>
<http://www.youtube.com/watch?v=Ia-GKBwpaXI>

מי היא התנועה "אם תרצו"?

• **אם תרצו** מאמינה בחידוש הציונות וחיזוק האמונה בצדקת הדרך של עם ישראל ומדינת ישראל. מתוך הבנה כי שום חברה אינה יכולה לשרוד ללא אמונה עמוקה בצדקת דרכה. • מטרתה העיקרית של "**אם תרצו**" הן לפעול להתחדשות השיח, ההגות והאידיאולוגיה הציונית, להבטחת עתיד העם היהודי ומדינת ישראל ולקידום החברה הישראלית אל מול האתגרים שבפניה.

• **אם תרצו** פועלת לבניית חברה ציונית וקידום ערכים ציוניים בתחום האקדמיה, התרבות, החינוך, התקשורת והפוליטיקה בישראל. • **אם תרצו** הוקמה בשנת 2006 לאחר מלחמת לבנון השנייה עלידי אנשי רוח, סטודנטים ומילואימניקים, כתנועה חוץ פרלמנטרית הפועלת לחיזוק וקידום ערכי הציונות בישראל. • **אם תרצו** היא התנועה הציונית היחידה המבצעת הסברה למען ישראל והציונות- בתוך החברה הישראלית.

• חלק מרכזי בפעילותה של "**אם תרצו**" הוא מאבק נגד תופעת הדה-לגיטימציה של מדינת ישראל ומתן מענה לתופעות פוסט ואנטי ציוניות. התנועה פועלת בהיקף ארצי. התנועה מפעילה כ-14 נציגויות בקמפוסים וכן מתנדבים שאינם סטודנטים.

לינק סריקה

לפרטים והצטרפות:

אלון שוורצר • ראש אגף משאבי אנוש
052-6650137 • alon.s@imti.org.il